

**Wijzigingsplan
Koeveringsedijk 33
Sint-Oedenrode**
Gemeente Sint-Oedenrode

Datum: 31 maart 2014

Aanvrager

Maatschap Van den Akker – Raaijmakers
Zuid-Willemsvaart 15
5258 VE Berlicum

Wijzigingsplan
Koeveringsedijk 33
Sint-Oedenrode
Gemeente Sint-Oedenrode

Inhoud

- A. Toelichting
- B. Plankaart

Projectadviseur
Agra-Matic B.V.
B. Dijkgraaf
Postbus 396
6710 BJ Ede

**Wijzigingsplan
Koeveringsdijk 33
Sint-Oedenrode
Gemeente Sint-Oedenrode**

Toelichting

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
1 Inleiding	3
1.1. Aanleiding.....	3
1.2. Plangebied	3
1.3. Vigerende regeling.....	4
1.4. Leeswijzer	4
2 Planbeschrijving	5
2.1. Huidige situatie.....	5
2.2. Noodzaak uitbreiding bedrijf.....	6
2.3. Gewenste situatie	8
3 Ruimtelijke afweging.....	11
3.1. Principestandpunt gemeente.....	11
3.2. Ruimtelijke inpassing.....	13
4 Omgevingsaspecten	15
4.1. Cultuurhistorie.....	15
4.2. Archeologie.....	16
4.3. Geluidhinder, verkeer en parkeren	17
4.4. Luchtkwaliteit	19
4.5. Bodem	19
4.6. Water	20
4.6.1. Beleid waterschap De Dommel.....	20
4.6.2. Bodemsamenstelling en geohydrologische situatie	22
4.6.3. Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater	23
4.6.4. Hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer	23
4.6.5. Hydrologisch neutraal bouwen	23
4.6.6. Voorkomen van vervuiling	24
4.6.7. Veilig inrichten	25
4.7. Ecologie.....	25
4.7.1. Gebiedsbescherming	25
4.7.2. Soortbescherming.....	28
4.8. Externe veiligheid	29
5 Uitvoerbaarheid	31
5.1. Economische uitvoerbaarheid	31
5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid	31
6 Procedure.....	32

7	Juridische aspecten.....	33
7.1.	<i>Voorschriften</i>	33
	Bijlagen	34

1 Inleiding

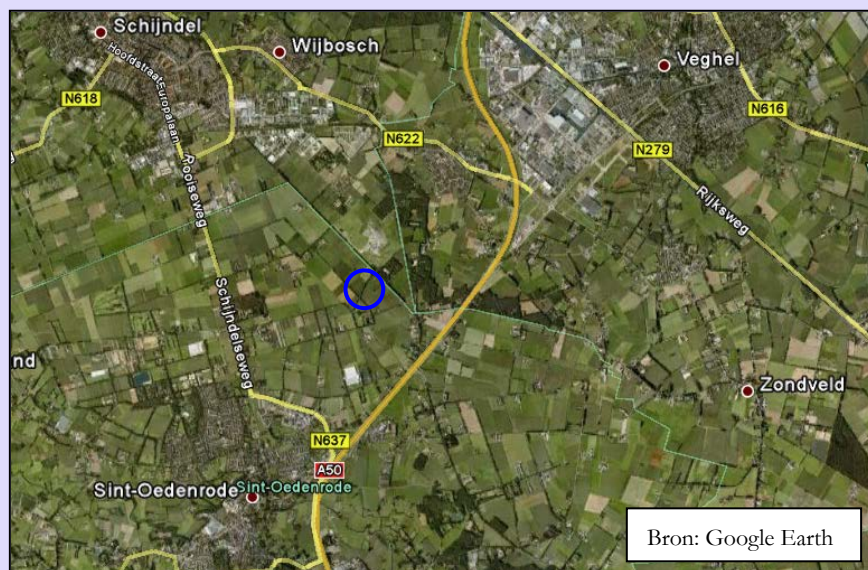
1.1. Aanleiding

Dit wijzigingsplan heeft betrekking op het perceel Koeveringsdijk 33 te Sint-Oedenrode. Maatschap Van den Akker – Raaijmakers moet haar agrarische bedrijf aan de Zuid-Willemsvaart 15 in Berlicum verplaatsen in verband met de verbreding van de provinciale weg N279. Deze weg wordt van twee banen verbreed naar vier banen. Hiervoor moet de boerderij met stallen van de maatschap daadwerkelijk afgebroken worden. Ook moet het agrarische bedrijf verplaatst worden voor de omlegging van het kanaal Zuid-Willemsvaart en het project ‘Dynamisch Beekdal’. Vanwege de verplaatsing is de locatie aan de Koeveringsdijk 33 aangekocht. Voor de vestiging op deze locatie wil de maatschap de bebouwing op het perceel uitbreiden met een nieuwe ligboxenstal en de daarbij behorende voeropslagen. Om de uitbreiding van het agrarische bedrijf juridisch-planologisch mogelijk te maken, is dit wijzigingsplan opgesteld. Dit wijzigingsplan vervangt het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied Sint-Oedenrode” (2012) voor het betreffende perceel.

Het wijzigingsplan is opgezet als digitaal raadpleegbaar plan. Deze digitale versie is bedoeld om de burger online informatie te verschaffen omtrent het wijzigingsplan. Bovendien is de digitale versie bedoeld voor uitwisseling van gegevens binnen de gemeente en met andere overheidsinstanties. Het wijzigingsplan is conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) opgesteld volgens de landelijke Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplan (SVBP 2008). De digitale standaard is per 1 januari 2010 verplicht in het nieuwe Besluit ruimtelijke Ordening (Bro).

1.2. Plangebied

Het plangebied ligt op een afstand van ruim 1.850 meter ten noordoosten van Sint-Oedenrode. Het plangebied ligt in het buitengebied aan de Koeveringsdijk. In figuur 1.1 op de volgende pagina is de ligging van het plangebied weergegeven. Het bedrijf is gelegen in een overwegend agrarische omgeving. Aan de overzijde van de Koeveringsdijk is recreatiegebied Vlagheide gelegen.

Figuur 1.1 Ligging plangebied (○ = bedrijfslocatie)

1.3. Vigerende regeling

Dit wijzigingsplan wijzigt het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied Sint-Oedenrode” (2012) voor het betreffende perceel. In het vigerende bestemmingsplan heeft het perceel de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’ voorzien van de gebiedsaanduidingen ‘reconstructiewetzone – verwevingsgebied’ en ‘cultuurhistorisch waardevol gebied’. Op grond van dit bestemmingsplan is het mogelijk om de nieuwe stal en de sleufsilos te realiseren. De sleufsilos passen echter niet binnen het bouwvlak. Het is ook niet mogelijk om hiervoor ontheffing te verlenen, vanwege een reactieve aanwijzing van de provincie Noord-Brabant. Om deze voorzieningen te kunnen realiseren, dient het bouwvlak dus vergroot te worden naar 1,5 hectare. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd de bestemming te wijzigen ten behoeve van de vergroting van het bouwvlak van agrarische bedrijven, niet zijnde intensieve veehouderijen, waarbij voldaan moet worden aan een aantal voorwaarden. Om die reden is dit wijzigingsplan opgesteld voor het perceel Koeveringsdijk 33 te Sint-Oedenrode.

1.4. Leeswijzer

Het wijzigingsplan is als volgt opgebouwd:

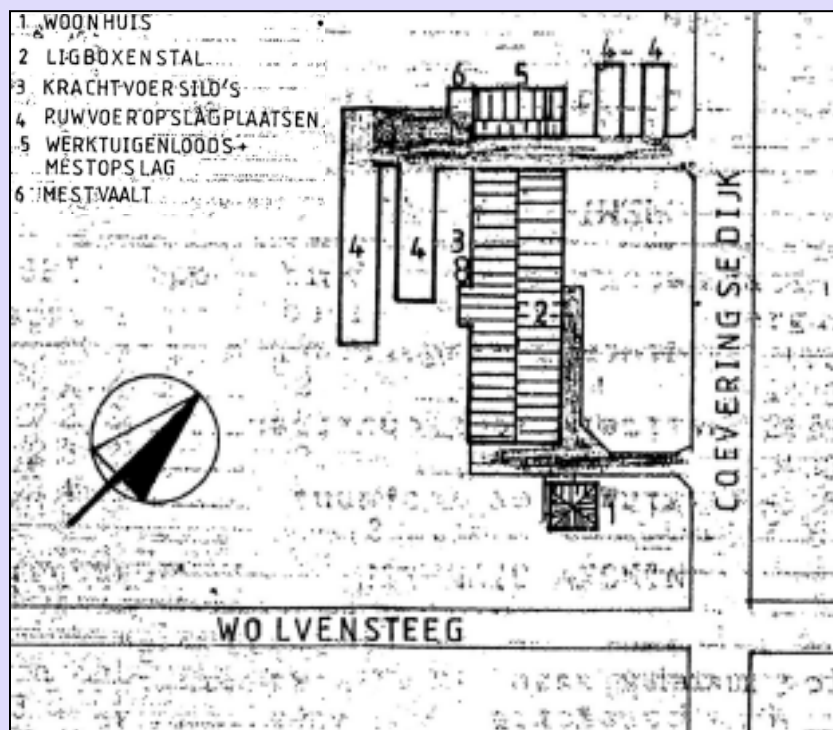
- hoofdstuk 2 geeft een omschrijving van de huidige en de gewenste situatie in het plangebied;
- in hoofdstuk 3 wordt de ruimtelijke en planologische afweging verwoord;
- hoofdstuk 4 behandelt de omgevingsaspecten (zoals ecologie, archeologie, water etc.) die voor dit plan relevant zijn;
- hoofdstuk 5 geeft een beschrijving van het juridisch systeem en de wijze waarop is bestemd;
- in hoofdstuk 6, komen de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid aan de orde;
- hoofdstuk 7 behandelt de overlegreacties.

2 Planbeschrijving

2.1. Huidige situatie

Maatschap Van den Akker – Raaijmakers heeft een agrarisch bedrijf aan de Zuid-Willemsvaart 15 in Berlicum. In verband met de verbreding van de provinciale weg N279 moet het bedrijf echter verplaatst worden. Deze weg wordt namelijk verbreed, van twee banen naar vier banen. Hiervoor moet de boerderij met stallen van de maatschap daadwerkelijk afgebroken worden. Ook moet het agrarische bedrijf verplaatst worden voor de omlegging van het kanaal Zuid-Willemsvaart en het project 'Dynamisch Beekdal'. Dit project heeft als doel om het water in het Aa-dal tussen Heeswijk-Dinther en 's-Hertogenbosch meer ruimte te geven. Hierdoor ontstaat een natuurlijke dynamiek van de Aa en worden overstromingsproblemen stroomafwaarts richting 's-Hertogenbosch voorkomen.

De maatschap wil haar bedrijf verplaatsen naar de Koeveringsdijk 33 in Berlicum. Daartoe is deze locatie inmiddels aangekocht. Het betreffende perceel staat kadastraal bekend als gemeente Sint-Oedenrode, sectie S, nr. 57. Volgens de vigerende vergunning Wet Milieubeheer mogen op het bedrijf 100 melk- en kalfkoeien en 21 stuks jongvee worden gehuisvest. In onderstaande figuur 2.1 wordt de bestaande situatie weergegeven.

Figuur 2.1 Bestaande situatie Koeveringsdijk 33 Sint-Oedenrode

Op dit moment is sprake van een bouwblok met een grootte van circa 1 ha. De bebouwing op het perceel Koeveringsdijk 33 bestaat uit de bedrijfswoning en een stal voor het houden van melkvee en jongvee. De woning bestaat uit twee bouwlagen die afgedekt zijn met een piramidekap. De ruimte direct rond de woning is in gebruik als tuin. De stal is een langgerekt gebouw, bestaande uit één bouwlaag met een kap. Bovendien is er nog een loods / werktuigenberging op het perceel aanwezig. Rondom de bebouwing is verharding aanwezig, inclusief voer- en mestopslagen.

Het perceel wordt ontsloten aan de noordoostzijde. Aan deze zijde liggen twee inritten, die de aanwezige bebouwing ontsluit op de Koeveringsdijk. De meest oostelijk gelegen inrit wordt gebruikt voor privédoeleinden. De andere inrit wordt gebruikt voor de agrarische bedrijfsdoeleinden, zoals aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van melk en mest. Op deze wijze ontstaat een veiligere situatie rondom de bedrijfswoning. Deze situatie zal na de uitbreiding van het bedrijf niet wijzigen.

2.2. Noodzaak uitbreiding bedrijf

De bestaande ligboxenstal is verouderd. De maatvoering van de boxen is niet afgestemd op de hedendaagse melkkoe. Daarnaast heeft de stal onvoldoende inhoud om te voldoen aan de ventilatie-eisen van tegenwoordig. Beide aspecten komen het welzijn van de koeien niet ten goede. Om die reden wil de ondernemer investeren in nieuwe huisvesting voor de melkkoeien die voldoet aan de welzijnseisen van deze tijd. Uitbreiding is eveneens noodzakelijk om een bedrijfseconomisch gezond bedrijf op te bouwen. In 2015 zal de melkquotering verdwijnen en moet de omvang toegenomen zijn om de liquiditeitspositie op peil te houden.

De Nederlandse melkveehouderij ontwikkelt zich sinds de liberalisering van het landbouwbeleid in een onverminderd tempo door. Dankzij de toegenomen schaalgrootte van de melkveehouderij blijft de daling van het bedrijfsresultaat beperkt. Daar staat tegenover dat het aantal bedrijven sterk is gedaald en naar verwachting zal blijven dalen (zie onderstaande figuur 2.2).

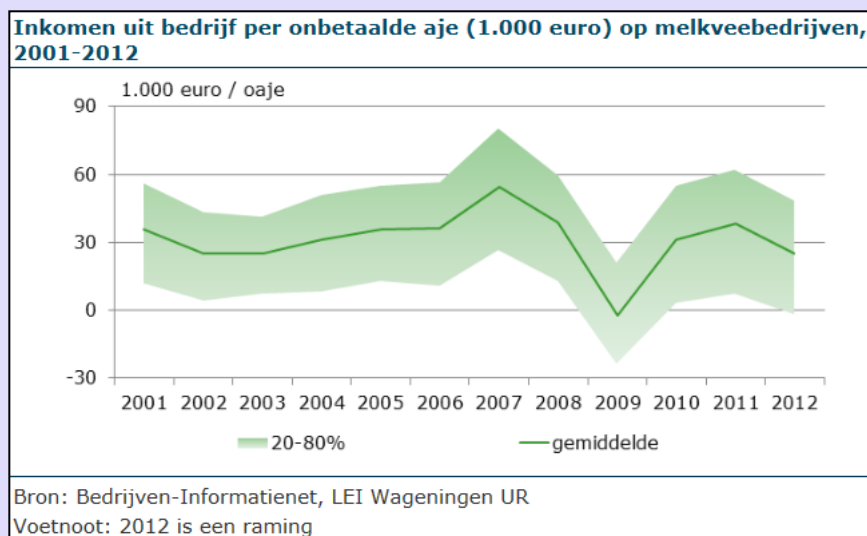
	2000	2009	2010	2011	Mutatie (%)
Aantal bedrijven met melkkoeien	29.470	20.280	19.810	19.250	-2,8
Aantal melkveebedrijven	23.280	17.820	17.520	17.240	-1,6
Aantal melkkoeien (x 1.000)	1.504	1.489	1.479	1.470	-0,6
vv. op melkveebedrijven (%)	87	93	93	94	
Koeien/bedrijf op melkveebedrijven	56,5	77,6	78,7	80,0	+1,7
Bron: CBS-Landbouwtelling; bewerking LEI; gegevens 2011 zijn voorlopig.					

Figuur 2.2 Ontwikkeling aantal melkveebedrijven en aantal melkkoeien

Regelgeving vanuit de overheid en stimulering vanuit de toe- en afnemende bedrijven is voor sommige bedrijven aanleiding het bedrijf te beëindigen. Om deze concurrentiestrijd te overleven, is investeren in kwaliteit (welzijn, hygiëne en diergezondheid) en kwantiteit (aantal dieren, soort melkstal) noodzakelijk. Door een toename van de hoeveelheid geproduceerde melk per koe en een toename van het melkquotum per bedrijf kunnen (vooral grotere) bedrijven blijven bestaan. Deze bedrijven kunnen een kostprijs realiseren die dicht bij de opbrengstprijs ligt. Zoals uit figuur 2.2 blijkt zet de schaalvergroting in de melkveehouderij door.

De afname van het aantal melkveebedrijven in Nederland is in 2011 kleiner dan in de voorliggende periode. In 2011 liep het aantal melkveebedrijven met 1,6% terug. Dit is ruim 1% minder dan het langjarig gemiddelde. Vergeleken met het jaar 2000 zijn er nu ruim 25% minder melkveebedrijven. Het totaal aantal bedrijven met melkvee daalde nog sterker, met meer dan een derde. De minder sterke daling wordt waarschijnlijk mede veroorzaakt door de hoge melkprijs in de voorliggende jaren. Door schaalvergroting nam het aantal koeien per bedrijf toe van circa 55 in 2000 naar ruim 80 in 2011.

Daarnaast steeg de melkproductie per koe. De gemiddelde melkproductie per melkveebedrijf bedraagt in 2011 680.000 kg melk. Per bedrijf is naar verwachting in 2011 door schaalvergroting 2% meer melk geproduceerd dan in 2010. De voerkosten nemen op bedrijfsniveau, na een geringe stijging in 2010, in 2011 met € 11.000 toe door sterk gestegen prijzen. De totale voerkosten per koe zijn dan ook met 20% toegenomen. Het inkomen uit het bedrijf is dus toegenomen, vooral als gevolg van de hogere melkprijs. De kosten nemen echter ook toe, door met name het in prijs gestegen kracht- en ruwvoer. Op het gemiddelde melkveebedrijf zijn 1,5 onbetaalde aje (arbeidsjaareenheid) aanwezig. De ontwikkeling van het inkomen is in onderstaande figuur 2.3 weergegeven. De melkveehouders hebben in 2012 te maken met € 12.000 lagere melkopbrengsten. De omzet en aanwas en enkele andere opbrengsten nemen echter met € 10.000 toe. De betaalde kosten stijgen met € 12.000, wat resulteert in een inkomen per onbetaalde aje van € 25.000: een daling van € 14.000 euro ten opzichte van 2011.

Figuur 2.3 Ontwikkeling van het inkomen uit bedrijf op melkveebedrijven

Bij de ontwikkeling van het bedrijf van Maatschap Van den Akker – Raaijmakers moet minimaal 15 tot 20 jaar vooruit gekeken worden. In dit tijdsbestek moet een flinke groeistap gemaakt worden. Een verdubbeling van de huidige omvang van het bedrijf is dan een reële optie, mede gezien de trend van de afgelopen jaren. Met een dergelijke uitbreiding wordt de inkomenszekerheid vergroot: enerzijds door de toename van het aantal dieren, anderzijds door een duurzame en maatschappelijk gewenste productie. De wens van Maatschap Van den Akker – Raaijmakers is het ontwikkelen van een duurzaam bedrijf, wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien.

2.3. Gewenste situatie

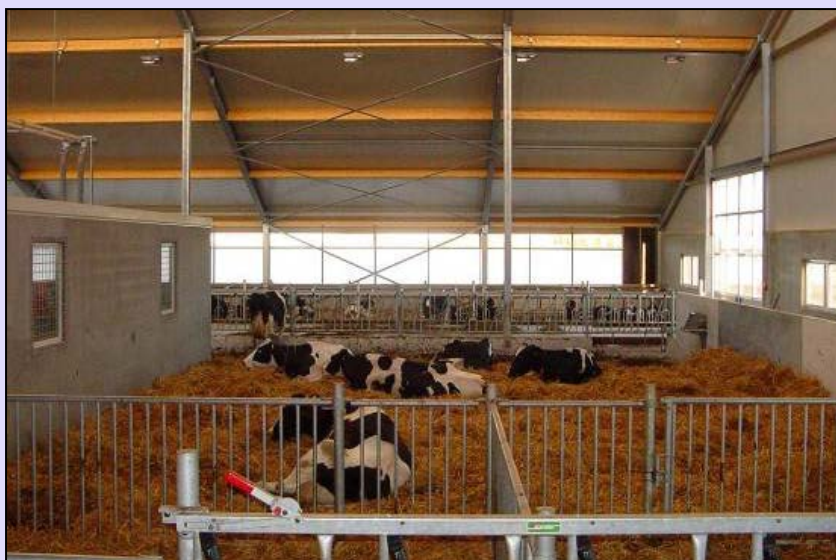
Op korte termijn is de grootste behoefte aan meer ruimte voor de melkkoeien. Daarom zal de bouw van de ligboxenstal als eerste gerealiseerd worden. In de nieuwe stal worden uiteindelijk 137 melkkoeien gehouden. Deze uitbreiding kan echter nog binnen het huidige bouwvlak plaatsvinden. Inmiddels is een aanvraag omgevingsvergunning ingediend bij de gemeente Sint-Oedenrode. De nieuwe stal wordt circa 29 meter breed en circa 68 meter lang. De stal wordt voorzien van een uitbouw, waarin een carrousel melkstal gerealiseerd wordt. De nieuwe melkstal heeft als voordeel dat er veel koeien tegelijk kunnen worden gemolken, zodat er dagelijks minder tijd nodig is voor het melken. Deze arbeidsbesparing heeft als voordeel dat er meer tijd besteed kan worden aan de zorg voor de koeien. Tevens biedt een nieuwe melkstal meer mogelijkheden op het gebied van hygiëne. Ter plaatse van de melkstal wordt een selectieruimte gerealiseerd. Deze ruimte biedt de mogelijkheid om koeien die extra zorg nodig hebben te scheiden van de koppel en apart te behandelen.

De goothoogte in het ontwerp wordt zodanig gekozen dat er voldoende frisse lucht in de stal kan worden gegarandeerd. Vroeger waren de stallen ter plaatse van de goot niet hoger dan 2 meter, daarbij werd vaak een opening gekozen van circa 300 mm met daarin ventilatiekleppen. Dit soort stallen werkte prima voor koeien met een productie van circa 6.000 liter per jaar. Door de toegenomen zorg en welzijn is de melkproductie gestegen naar gemiddeld 8.300 liter per koe in Nederland. Derhalve zijn de eisen die gesteld worden aan de ventilatie ook aangepast. Veel lucht is noodzakelijk voor een optimale productie.

Om de dieren beschutting te geven liggen ze in de winterperiode achter een muur met een hoogte van ruim een meter. Daarboven wordt een opening gekozen van circa 2.500 mm. Deze opening is zo gekozen dat er altijd voldoende lucht, met een lage lichtsnelheid, de stal in kan stromen. Dit om tocht voor de koeien te voorkomen. De lucht verlaat de stal aan de andere zijde van de stal (dwarsventilatie) of verlaat de stal door de open nok in de punt van het dak (nokventilatie). De gekozen dakhelling dient minimaal 18 graden te bedragen om een geleidelijke luchtstroming in de stal te waarborgen. Deze 18 graden komt veelal ook overeen met de minimale dakhelling die in het bestemmingsplan staat vermeld.

In het ontwerp is tevens rekening gehouden met veel daglichttoetreding. Via een lichtnok en via de open zijgevels kan veel daglicht de stal binnenkomen. Daglicht is zowel voor de melkkoe als de ondernemer die in de stal werkt een vereiste om tot optimale resultaten te kunnen komen. Naast bovenstaande aspecten wordt in het nieuwe ontwerp veel aandacht besteed aan koecomfort. De maatvoering van de stal is veel ruimer dan 20 jaar geleden. Voor “koeverkeer” zijn ruime paden beschikbaar in de stal. Om te liggen krijgt de melkkoe veel ruimte tot haar beschikking in de ligbox. Op diverse manieren wordt het comfort verhoogd, onder andere door het plaatsen van koeborstels, meer en ruime drinkwater gelegenheden en het aanbieden van een comfortabel ligbed.

Wanneer de nieuwe stal gereed is, wordt de bestaande bebouwing gereed gemaakt voor het huisvesten van jongvee, hoogproductieve melkkoeien, droge koeien en drachtige vaarzen. De dieren in deze groepen worden grotendeels gehuisvest in ruime hokken voorzien van een dik pak stro (zie figuur 2.4 op de volgende pagina).

Figuur 2.4 Huisvesting in een ruim hok met een dik pak stro

De melkkoeien die drachtig zijn en op het punt staan af te kalveren hebben extra zorg en aandacht nodig. Deze dieren worden ook na het afkalven in deze hokken gehouden, zodat ze weer volledig kunnen herstellen. Tevens worden strohokken gerealiseerd waar koeien gehuisvest kunnen worden die meer aandacht en zorg nodig hebben, omdat ze ziek of minder valide zijn. Het gescheiden huisvesten van deze groepen dieren heeft als voordeel dat elke groep apart kan worden gevoerd. Zo kunnen de voeders worden afgestemd op de behoeften van het dier. Bovengenoemde aspecten leiden tot een verbetering van het dierwelzijn. De dieren krijgen voorlopig de beschikking over weidegang. Niet alleen de overheid neemt het voortouw door het stellen van voorwaarden en het geven van financiële prikkels aan de agrarische sectoren. Ook de maatschappij stelt rechtstreeks eisen aan de agrarisch ondernemer over de door hen gewenste productiewijze. Een kenmerkend voorbeeld is de maatschappelijke roep om het behoud van weidegang. Diverse partijen in en rondom de melkveehouderijsector spelen hierop in. Koeien in de wei maakt de sector zichtbaar in het Nederlandse landschap. Overigens kan het vanwege regelgeving noodzakelijk zijn het beweiden in de toekomst te verminderen.

Voor de indeling van het nieuwe bouwblok is gezocht naar alternatieven. Het realiseren van de nieuwe stal achter de bestaande melkrundveestal belemmert de toepassing van het schone en vuile weg principe. Dit principe, waarbij bedrijfsvreemde zaken strikt gescheiden worden gehouden van bedrijfseigen zaken, is essentieel bij het beperken van de insleep van ziektes (diergezondheid). Tevens zou bij deze opstelling de ontsluiting van het bedrijf naar de omliggende percelen worden bemoeilijkt. Tenslotte zou de lengte van het bouwblok in dit geval meer dan 200 meter worden, iets wat planologisch gezien zeker niet de voorkeur verdient.

Voor de indeling van het erf is gezocht naar alternatieven. Het realiseren van de nieuwe stal naast de bestaande stal, aan de zuidwestzijde van het bedrijf, geeft geen zichtbeperkingen vanaf de Koeveringsdijk. De ruimtelijke impact blijft op deze wijze beperkt. Bovendien kunnen de voer- en mestopslagen compact worden aangelegd aan de noordwestzijde van het bedrijf. De uitbreiding in het aantal dieren brengt met zich mee dat de opslagruimte voor voer en mest vergroot moet worden. Om de hiervoor benodigde oppervlakte binnen de perken te houden, worden de sleufsilos uitgevoerd met wanden hoger dan 2 meter. Dat betekent wel dat zij volgens het bestemmingsplan binnen het bouwvlak moeten worden opgenomen. De gewenste indeling van het perceel is weergegeven op de situatietekening (zie bijlage 1).

3 Ruimtelijke afweging

3.1. Principestandpunt gemeente

Het vergroten van het bouwvlak op het perceel aan de Koeveringsdijk 33 te Sint-Oedenrode is besproken met de wethouder Ruimtelijke Ordening en deze kan hier in principe mee instemmen, mits uiteraard voldaan wordt aan een aantal voorwaarden.

Om de uitbreidingsplannen juridisch-planologisch mogelijk te maken, moet een wijzigingsplan worden opgesteld voor het betreffende perceel. De nieuwe bebouwing overschrijdt namelijk het huidige bouwvlak van circa 1,0 ha. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd de bestemming te wijzigen ten behoeve van de vergroting van het bouwvlak van agrarische bedrijven, niet zijnde intensieve veehouderijen, waarbij voldaan moet worden aan de volgende voorwaarden:

- Voor grondgebonden agrarische bedrijven geldt dat vergroting van het bouwvlak is toegestaan tot een maximum van 1,7 ha.

Zoals blijkt uit de tekening van de genenste situatie (zie bijlage 1) is de oppervlakte van het nieuwe bouwvlak 1,5 ha.

- Naast de hiervoor aangegeven voorwaarden, gelden de volgende algemene voorwaarden:
 - De vergroting dient plaats te vinden aansluitend aan het bestaande bouwvlak.

De vergroting van het bouwvlak vindt plaats in zuidwestelijke en noordwestelijke richting, aansluitend aan het huidige bouwvlak. Dit is duidelijk weergegeven op de tekening van de genenste situatie (zie bijlage 1).

- De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.

In hoofdstuk 2 is reeds de noodzaak van de uitbreiding voor de ontwikkeling van een reëel agrarisch bedrijf nader toegelicht.

- Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.

In het volgende hoofdstuk van dit wijzigingsplan worden de omgevingsaspecten behandeld. Er is nader onderzoek uitgevoerd op het gebied van bijvoorbeeld geluid, water, ecologie en luchtkwaliteit. Hieruit is gebleken dat er geen belemmeringen zijn voor de ontwikkeling vanuit het oogpunt van de omgevingsaspecten.

- De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.

In het volgende hoofdstuk van dit wijzigingsplan worden de omgevingsaspecten behandeld. Er is nader onderzoek uitgevoerd op het gebied van bijvoorbeeld externe veiligheid en luchtkwaliteit. Hieruit is gebleken dat er geen belemmeringen zijn voor de ontwikkeling vanuit het oogpunt van de omgevingsaspecten. Bovendien wordt het bedrijf landschappelijk ingepast. Paragraaf 3.2 gaat hier nader op in.

- Tenminste 10% van het bouwvlak wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing op basis van een erfbeplantingsplan, waarbij de landschappelijke inpassing binnen het bouwvlak moet worden gerealiseerd.

Zoals blijkt uit de volgende paragraaf wordt 10% van de oppervlakte van het bouwvlak aangewend voor landschappelijke inpassing. In bijlage 2 is de landschappelijke inpassing verder uitgewerkt.

- De in het gebied aanwezige waarden mogen niet onevenredig worden aangetast.

Met name cultuurhistorische en archeologische waarden mogen niet aangetast worden. In paragraaf 4.1 en 4.2 worden deze waarden belicht. Hieruit blijkt dat de aanwezige waarden niet aangetast worden. Bovendien wordt met de landschappelijke inpassing rekening gehouden met de cultuurhistorische waarden in het gebied.

- Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.

Het huidige bedrijf is nauwelijks ingepast in het landschap. In dit opzicht is er dus sprake van een verbetering van de kwaliteiten van het gebied. Bovendien vindt er regulering van de afvoer van hemelwater plaats door te zorgen voor voldoende compenserende waterberging. De overige aspecten komen in het volgende hoofdstuk aan de orde.

- De wijziging is niet mogelijk ten behoeve van permanente teeltondersteunende voorzieningen.

Er is geen sprake van permanente teeltondersteunende voorzieningen, maar van de nieuwbouw van een ligboxenstal en de realisatie van een aantal sleufsilo's.

- Wijziging is niet mogelijk binnen de EHS en binnen 10 meter van het hart van een ecologische verbindingszone ter plaatse van de aanduiding 'wro-zone – wijzigingsgebied' (zoekgebied evz + natuurontwikkelingsgebied).

In paragraaf 4.7.1 wordt de gebiedsbescherming nader beschreven. De ontwikkelingen vinden niet plaats binnen de EHS of binnen 10 meter van het hart van een ecologische verbindingszone ter plaatse van de aanduiding 'wro-zone – wijzigingsgebied'.

3.2. Ruimtelijke inpassing

Bij medewerking aan het initiatief is het agrarisch belang van het bedrijf van initiatiefnemers meegewogen. Ten behoeve van een goed en duurzaam functioneren - ook in de verdere toekomst - moeten voldoende uitbreidingsmogelijkheden worden geboden. De ligging van het bedrijf in een gebied met een agrarische hoofdfunctie maakt dat planologisch ook inpasbaar. De uitbreiding wordt gerealiseerd ten zuidwesten van de bestaande ligboxenstal. Deze stallen hebben invloed op het landschap.

Het buitengebied van de gemeente Sint-Oedenrode heeft een landelijk karakter. Het gebied wordt getypeerd door een grote verscheidenheid aan landschappen variërend van kleinschalige landschappen zoals het beekdalsysteem van de Dommel tot meer grootschalige typen van bijvoorbeeld de open jonge zandontginningen. Het overwegend agrarisch gebruik en de natuur- en bosgebieden zijn kenmerkend voor het buitengebied. Verspreid tussen de agrarische percelen zijn er bosschages, houtwallen, singels, laanbeplantingen en natuurlijke oevers van beken en sloten die het landschap van de gemeente bepalen. Op basis van overeenkomsten in abiotische kenmerken, ontstaansgeschiedenis, landschappelijke karakteristiek en grondgebruik kan het grondgebied van Sint-Oedenrode worden onderverdeeld in 4 (hoofd)landschapseenheden. De locatie van Maatschap Van den Akker - Raaijmakers valt binnen het deelgebied 'open, jonge zandontginningen'. Rond 1900 was in dit deelgebied nog sprake van woeste gronden met zandverstuivingen. Door te hoge begrazingsdruk in de 17e en 18e eeuw gingen de heidevelden verstuiven, waardoor stuifzanden ontstonden. De jonge zandontginningen liggen meestal wat verder van de oorspronkelijk aanwezig beeklopen vandaan en waren daarom vroeger vanuit agrarisch oogpunt minder aantrekkelijk. Door de relatief korte agrarische gebruiksgeschiedenis van deze gebieden bestaat de ondergrond hier over het algemeen uit zwak lemig fijn zand. Voorafgaand aan de ontginning van de gebieden was hier al sprake van infrastructuur met een belangrijke doorgaande functie. Kenmerkend is het rechtlijnige karakter van de wegen binnen dit deelgebied. Beeklopen kunnen een belangrijke natuurfunctie vervullen en zijn aangeduid als ecologische verbindingszone. Tegenwoordig is in dit gebied hoofdzakelijk sprake van agrarisch gebruik. Door de jonge ontginning is een rationele verkavelingsstructuur ontstaan. Deze draagt bij aan een efficiënte bedrijfsvoering.

De boerenerven vormen een belangrijke landschappelijke bouwsteen van het buitengebied. Middels de aanleg, versterking en beheer van erfbeplantingen kan op een relatief simpele wijze een grote kwaliteitsimpuls aan het landschap worden gegeven. De agrarische bebouwing wordt nog beter geïntegreerd in het landschap en draagt zo bij aan de karakteristieke sfeer van het gebied. Bij de voorgenomen bedrijfsontwikkeling wordt door Maatschap Van den Akker - Raaijmakers dan ook aandacht besteed aan de landschappelijke inpassing van het bedrijf. De Koeveringsdijk is voorzien van karakteristieke beplanting met laanbomen. De basis is dat tenminste 10% van het bouwvlak moet worden aangewend voor een goede landschappelijke inpassing, waarbij de landschappelijke inpassing binnen het bouwvlak moet worden gerealiseerd. Dit is namelijk één van de voorwaarden die de gemeente Sint-Oedenrode gesteld heeft aan de vergroting van het bouwvlak, zoals is gebleken in paragraaf 3.1. Overigens wordt het bedrijf niet compleet verstopt achter groen. Zicht op agrarische activiteiten zorgt voor begrip voor de landbouw in het landschap en is een stimulans voor zorgvuldig ruimtegebruik. Het beplantingsplan voor het onderhavige plan is terug te vinden in bijlage 2.

De afzonderlijke gebouwen op een boerenerf dienen samen een herkenbare eenheid te vormen. Er is samenhang gewenst in architectuur tussen de eventuele bedrijfswoningen en de bedrijfsbebouwing. Samen tonen ze de normen en voorkeuren van de ondernemer. De bebouwing wordt in schaal en karakter aangesloten op het omliggende landschap en op de stedenbouwkundige structuur. De nieuwe stal wordt in dezelfde richting als de bestaande stal op het erf geplaatst, haaks op de weg. Tevens is uitgegaan van een compacte bouwmassa van bedrijfsgebouwen. Er wordt gebruik gemaakt van 'natuurlijke', goed in het landschap passende, kleuren zoals groen en antraciet, overeenkomstig de bestaande bebouwing. De gevels worden uitgevoerd gelijkwaardig aan de bestaande gevels (metselwerk), zoals dit gebruikelijk is in de omgeving. Op deze wijze past het gebouw qua architectuur bij de bestaande bouwmassa.

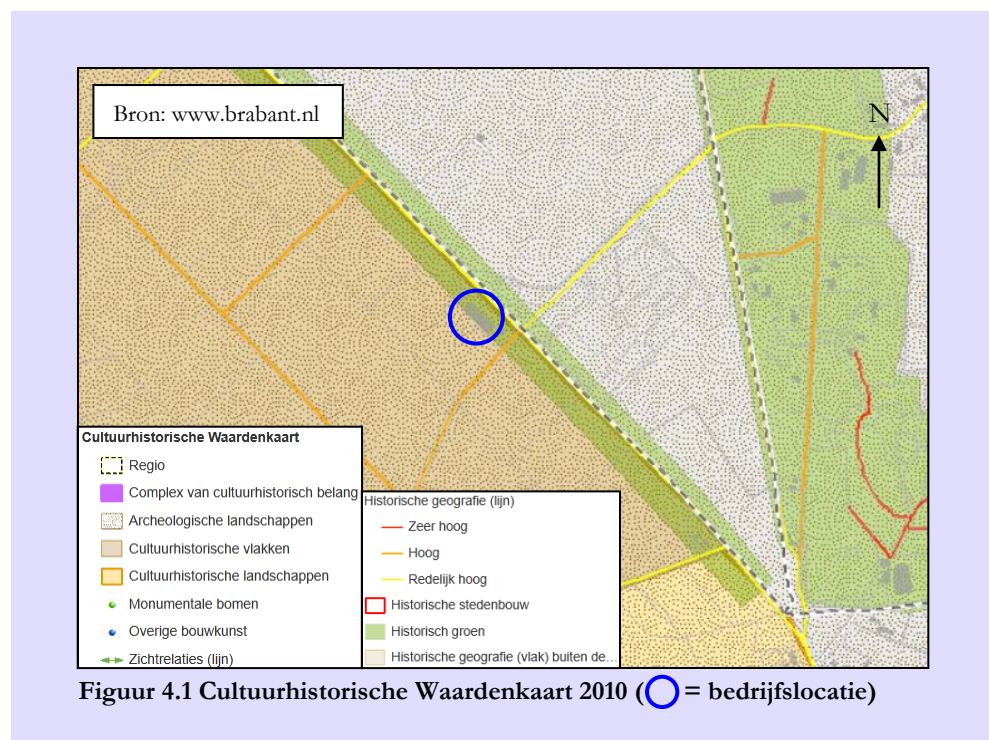
De bedrijfslocatie is deels gelegen binnen het Nationaal Landschap 'Het Groene Woud'. Het betreft een gebied gelegen in het hart van de stedendriehoek Tilburg, Eindhoven en 's-Hertogenbosch waarvan de kern bestaat uit een gebied van circa 7.500 ha, bestaande uit bossen, moerassen, hei en agrarisch cultuurlandschap. Hier wordt in paragraaf 4.1 nader op ingegaan.

4 Omgevingsaspecten

Uit de bestaande omgevingssituatie kunnen (wettelijke) belemmeringen en/of voorwaarden voortkomen voor dit wijzigingsplan. Het uitgangspunt voor het wijzigingsplan is dat er een goede omgevingssituatie ontstaat. In de volgende paragrafen zijn de randvoorwaarden die voortvloeien uit de omgevingsaspecten beschreven.

4.1. Cultuurhistorie

Cultuurhistorische en andere landschappelijke waarden moeten gerespecteerd worden. Deze waarden zijn te gebruiken als inspiratiebron voor de verhoging van de landschappelijke kwaliteit van het onbebouwde en het bebouwde gebied. Het bedrijf van Maatschap Van den Akker - Raaijmakers is volgens figuur 4.1 gelegen in een cultuurhistorisch waardevol gebied.

Het gebied bestaat uit grootschalige heideontginningen met een rationeel patroon van wegen en waterlopen. Het bodemgebruik is bouwland en grasland. Het grote heidegebied tussen Schijndel en Sint-Oedenrode is onderverdeeld in de Vlagheide, Schijndelsche Heide en Rooische Heide. Omstreeks 1850 is met de ontginning van het gebied begonnen. Verschillende bestaande en nieuwe wegen fungeerden als ontginningsassen: de Schijndelse Weg, de Koeveringse Weg, de Langstraat, de Scheidingsweg en de Schootse dijk. Parallel aan deze wegen en loodrecht erop werden nieuwe wegen en waterlopen aangelegd. De vierkante en rechthoekige blokken die zo ontstonden werden met sloten en greppels in percelen verdeeld.

In eerste instantie werd er veel bos aangeplant en waren de landbouwpercelen voorzien van perceelrandbegroeiing. In de loop van de twintigste eeuw is deze begroeiing verdwenen en ontstond het uitgestrekte, zeer open landschap zoals we dat nu kennen. Enkele wegen zijn beplant met eiken. Vooral de Rooische Heide is nog bijzonder gaaf en een fraai voorbeeld van een jonge heideontginning. De nauwe samenhang tussen wegen, waterlopen en de percelering is waardevol.

Daarnaast is de bedrijfslocatie gelegen in de directe nabijheid van 'Het Groene Woud', wat aangewezen is als Nationaal Landschap. Kenmerkend is de opbouw van het gebied in beekdalen en dekzandplateaus en de inrichting die nauw gerelateerd is aan de terreingesteldheid. Kleinschalige middeleeuwse ontginningslandschappen worden afgewisseld met uitgestrekte bossen, heidevelden, zandverstuivingen en jonge ontginningen. Specifieke elementen zijn laanstructuren, kastelen en buitenplaatsen en watermolens. Voor dit gebied geldt de volgende strategie:

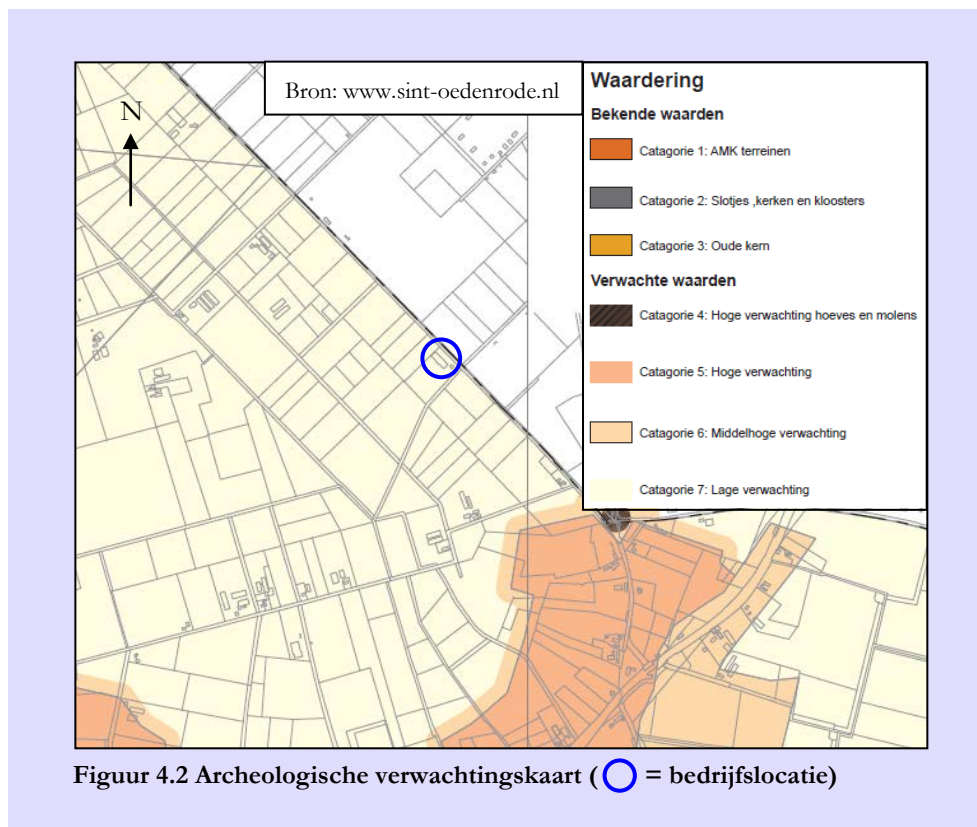
- Het behoud van de kleinschalige karakteristieken.
- Eisen stellen aan de uitbreidingen van dorpskernen.
- De economische dragers afstemmen op de cultuurhistorische identiteit van het Groene Woud.
- Het vergroten van de cultuurhistorische waardering door het vergroten van de beleving.

Door de vergroting van het bouwvlak en de realisatie van de nieuwbouw worden de verkavelingsstructuren en de nauwe samenhang tussen wegen, waterlopen en de percelering niet verstoord. Dit geldt ook voor de beplanting langs de Koeveringsdijk. Deze is namelijk aangeduid als 'historisch groen', aangezien het een opvallend lange laan is met zilveresdoorn uit 1940-1950.

4.2. Archeologie

Al in de prehistorie was Sint-Oedenrode, vooral in een brede zone langs de Dommel, intensief bewoond. In de Middeleeuwen was Sint-Oedenrode een belangrijk machtscentrum. De eeuwenlange bewoning heeft haar sporen nagelaten in de ondergrond. Deze sporen zijn vaak de enige informatiebron over vroegere bewoners en hun leefwijzen.

Op grond van het Verdrag van Malta en de daaruit vloeiende Wet op de archeologische monumentenzorg, dient te worden gekeken naar de archeologische waarden in het plangebied. Na de inwerkingtreding van de wet is er een belangrijke taak weggelegd voor de gemeenten: deze moeten ervoor zorgen dat de wet wordt uitgevoerd. De gemeente Sint-Oedenrode wil verantwoord omgaan met archeologisch erfgoed. Daarom heeft zij een archeologiebeleid opgesteld. Volgens de archeologische verwachtingskaart van de gemeente Sint-Oedenrode is het bedrijf gelegen binnen een gebied met een lage archeologische verwachtingswaarde (zie figuur 4.2 op de volgende pagina). Op basis van het archeologiebeleid is onderzoek in dit geval noodzakelijk wanneer er sprake is van een verstoring dieper dan 50 cm onder maaiveld en groter dan 1 ha. Het plan van Maatschap Van den Akker – Raaijmakers valt echter binnen de vrijstellingsgrenzen. Op voorhand is er dan ook geen nader archeologisch onderzoek noodzakelijk. Wel bestaat er de wettelijke meldingsplicht en algemene zorgplicht.

4.3. Geluidhinder, verkeer en parkeren

Het bedrijf wordt verlaten via de Koeveringsdijk, die een snelheidsregime van 60 km/uur kent en voldoende breed is. De weg heeft naast een erfontsluitingsfunctie ook een ontsluitende/doorgaande functie. Het perceel is te bereiken zonder kwetsbare dorpskommen te doorsnijden. Na circa 2,5 km in noordwestelijke richting sluit de Koeveringsdijk namelijk aan op de N637/Structuurweg. Via deze weg kan de snelweg A50 bereikt worden. In zuidelijke richting, via de Veghelseweg en de Postdijk, kan eveneens de A50 bereikt worden (na circa 3,0 km). Verkeerskundig leidt dit dus niet tot problemen.

Voor de ontsluiting van het bedrijf wordt op dit moment gebruik gemaakt van twee inritten. Voor de ontsluiting van de nieuwe bebouwing en sleuvsilo's wijzigt dit niet. De meest oostelijk gelegen inrit wordt gebruikt voor privédoeleinden. De andere inrit wordt gebruikt voor de agrarische bedrijfsdoeleinden, zoals aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van melk en mest. Op deze wijze ontstaat een veiligere situatie rondom de bedrijfswoning. Deze situatie zal na de uitbreiding van het bedrijf niet wijzigen.

Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de stal en de sleuvsilo's zijn geen nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. Rondom de nieuwe bouwwerken zal erfverharding worden aangebracht, aangezien deze bereikt moeten kunnen worden voor de noodzakelijke aan- en afvoer. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd.

Als gevolg van de nieuwe bouwwerken wijzigt het aantal geluidsbronnen en verkeersbewegingen. Het gaat hier echter om vergelijkbare geluidsbronnen en bewegingen die reeds op het bedrijf aanwezig zijn c.q. plaatsvinden. Er is sprake van een toename in het aantal dieren. Dat betekent dat ook de transporten van voer, melk kadavers en mest toenemen. Er zal getracht worden vollere vrachtwagens te gebruiken, waardoor het aantal extra verkeersbewegingen beperkt wordt. In onderstaande tabel is een overzicht opgenomen van de verkeersbewegingen in de huidige en gewenste situatie.

Verkeersbewegingen naar en van locatie Koeveringsdijk 33 te Sint-Oedenrode	Huidige situatie	Gewenste situatie
<i>Afvoer dieren</i>	2 vrachtwagens per maand	2 vrachtwagens per maand
<i>Aanvoer dieren</i>	2 vrachtwagens per jaar	2 vrachtwagens per jaar
<i>Aanvoer voer</i>	1 vrachtwagen per maand	1 vrachtwagen per maand (vollere vrachten)
<i>Aanvoer maïs</i>	tijdens de oogstperiode 50 tractoren	tijdens de oogstperiode 75 tractoren
<i>Afvoer mest</i>	40 vrachtwagens per jaar	60 vrachtwagens per jaar
<i>Monteurs (storingen, e.d.)</i>	1 bestelbusje per maand	1 bestelbusje per maand
<i>Veearts</i>	2 personenauto's per maand	2 personenauto's per maand
<i>Voervertegenwoordiger</i>	1 personenauto's per maand	1 personenauto's per maand
<i>Ophalen kadavers</i>	1 vrachtwagen per maand (op afroep)	1 vrachtwagen per maand (op afroep)
<i>Afvoer melk</i>	3 vrachtwagens per week	3 vrachtwagens per week (vollere vrachten)

Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. Bovendien liggen de buurwoningen op geruime afstand (> 400 meter). Middels de omgevingsvergunning zal zeker gesteld worden dat geldende geluidsnormen niet worden overschreden. In de Wet geluidhinder (WGH) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaaï, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het realiseren van een stal ten behoeve van het houden van rundvee en bijbehorende voeropslagen. Deze bouwwerken kunnen niet aangemerkt worden als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

4.4. Luchtkwaliteit

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid stof die zich in de lucht bevindt. Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. Deze gegevens dateren uit 2011. De achtergrondconcentratie van fijn stof (PM10) in de omgeving van Sint-Oedenrode is circa 26,9 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen.

De geproduceerde hoeveelheid fijn stof is afhankelijk van het aantal gehouden dieren en het toegepaste huisvestingssysteem. Op dit moment is de uitstoot van fijn stof (100 melkkoeien en 21 stuks jongvee) 12,598 kg per jaar. Wanneer de nieuwbouw is gerealiseerd, wordt de totale uitstoot 23,174 kg per jaar (160 melkkoeien en 113 stuks jongvee). Bij de aanvraag omgevingsvergunning wordt op basis van een gedetailleerde tekening en berekening bepaald dat aan de wettelijke norm wordt voldaan. Voor de beoordeling van de luchtkwaliteit wordt daar naar verwezen.

4.5. Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor de gewenste nieuwbouw is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor de oprichting van deze bouwwerken dus niet relevant. Bovendien worden de nieuwe stal en de sleufsilos gebouwd op grond die momenteel in gebruik is als landbouwgrond of voeropslag. In het verleden hebben er geen verdachte activiteiten plaatsgevonden. De bodem kan dan ook als onverdacht worden aangemerkt. Vanuit de milieutechnische situatie van de bodem worden er geen belemmeringen voorzien.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit zandgrond. Ten behoeve van de nieuwbouw en de sleufsilos zullen graafwerkzaamheden plaatsvinden. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffen. Aangezien er sprake is van zandgrond, is het uitvoeren van sonderingen waarschijnlijk niet noodzakelijk. Voor de omgevingsvergunning zal het plan nader constructief worden onderbouwd.

4.6. Water

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Om de problemen van wateroverlast en verdroging het hoofd te bieden is een ingrijpende herinrichting van het watersysteem nodig. De Commissie Waterbeheer voor de 21^e eeuw pleit voor de toepassing van een drietrapsstrategie voor het waterbeheer:

- eerst vasthouden van het regenwater in het gebied waar het valt;
- vervolgens het bergen van wateroverschotten in speciaal daarvoor aangelegde voorzieningen of aangewezen gebieden;
- pas dan het water afvoeren via waterlopen en gemalen.

De plannen worden voorgelegd aan het waterschap De Dommel voor de uitvoering van een watertoets. De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren.

4.6.1. Beleid waterschap De Dommel

Beleidsnotitie ‘Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk’

De beleidsnotitie ‘Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk’ dateert van juli 2006. Deze beleidsnotitie geeft een inhoudelijke uitwerking en onderbouwing van de beleidsterm ‘hydrologisch neutraal bouwen’. Het maakt inzichtelijk welke hydrologische consequentie(s) ruimtelijke ontwikkelingen kunnen hebben op het watersysteem. Het bevat beleidsuitgangspunten, voorwaarden en normen om de negatieve hydrologische consequenties te compenseren. De beleidsterm ‘hydrologisch neutraal bouwen’ is in de beleidsnotitie ‘Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk’ vertaald in een aantal toetsbare criteria welke de watertoets vormen. In de beleidsnotitie worden de toetsaspecten en toetsmethodieken uitvoerig beschreven.

Waterbeheerplan De Dommel ‘Krachtig water 2010-2015’

Het Waterbeheerplan ‘Krachtig water 2010-2015’ dateert van december 2009. Hierin heeft het waterschap haar doelen voor de periode 2010 – 2015 opgenomen, waarbij een indeling is gemaakt in de volgende thema’s:

- Droge voeten;
- Voldoende water;
- Natuurlijk water;
- Schoon water;
- Schone waterbodems;
- Mooi water.

Hierna wordt ingegaan op de bovengenoemde kernthema’s.

Droge voeten

Waterschap De Dommel heeft het streven dat de regionale wateroverlast in 2015 beheersbaar is. Dit betekent dat de kans op wateroverlast in met name bebouwd gebied acceptabel moet zijn, overeenkomstig nationaal en regionaal beleid. Om wateroverlast tot een maatschappelijk aanvaardbaar niveau te brengen zijn gestuurde waterbergingsgebieden nodig. Deze gestuurde waterbergingsgebieden dienen ook op de lange termijn (2050) te voldoen, rekening houdend met veranderingen in het klimaat. Voor de stedelijke wateropgave streeft Waterschap De Dommel ernaar de belangrijkste wateroverlast in bebouwd gebied in 2015 te hebben aangepakt. Het gaat hier om wateroverlast in bebouwd gebied die optreedt als gevolg van regenwater (via riolering), grondwater en regionaal oppervlaktewater.

Voldoende water

In delen van het beheergebied van Waterschap De Dommel sluiten de grond- en oppervlaktewaterstanden niet goed aan bij de wensen van natuur, landbouw en bebouwd gebied. Door watertekorten kan meer schade ontstaan aan landbouw en natuur. Waterschap De Dommel streeft naar geschikte grondwaterstanden voor natuur en landbouw en voldoende aanvulling van het grondwater. Het doel is dat de gemiddelde jaarlijkse onttrekking op lange termijn de grondwateraanvulling niet overschrijdt. Voorkomen moet worden dat menselijk handelen negatieve effecten heeft op de grondwaterstand en daarvan afhankelijke ecologische doelen in beken en natuurgebieden en de drinkwatervoorziening.

Natuurlijk water

Voor het thema natuurlijk water richt Waterschap De Dommel de inrichting en het beheer van de watergangen op het halen van de ecologische doelen uit de Europese Kaderrichtlijn Water en de functies 'waternatuur' en 'verweven' uit het Provinciaal Waterplan. Om deze doelen te bereiken gaat het waterschap verder met beekherstel, de aanleg van ecologische verbindingzones en het opheffen van barrières voor vismigratie.

Schoon water

Voor schoon water streeft het Waterschap De Dommel naar een goede kwaliteit van grond- en oppervlaktewater voor landbouw, natuur, drinkwater, zwemwater en de belevingswaarde van water. Problemen met de waterkwaliteit in het gebied van Waterschap De Dommel dienen zo min mogelijk afgewenteld te worden op benedenstrooms gelegen watersystemen. Voor water in bebouwd gebied streeft het waterschap samen met gemeenten naar vermindering van overlast en gezondheidsrisico's door de aanpak van waterkwaliteitsproblemen.

Schone waterbodem

Het doel voor het thema schone waterbodem is dat de bodem geen problemen meer oplevert voor de realisatie van de andere waterthema's. Het waterschap wil verdere verspreiding van verontreinigende stoffen uit de waterbodem tot een aanvaardbaar minimum terugbrengen. Daarnaast wil het waterschap voorkomen dat problemen afgewenteld worden op benedenstrooms gelegen watersystemen. Beekherstelprojecten zorgen voor herstel van natuurlijke processen. Hierdoor vindt weer een natuurlijke uitschuring van oevers en bodems plaats. Het uitgeschuurd materiaal wordt op andere plaatsen in de beek weer afgezet, waarbij de samenstelling van de waterbodem verbetert.

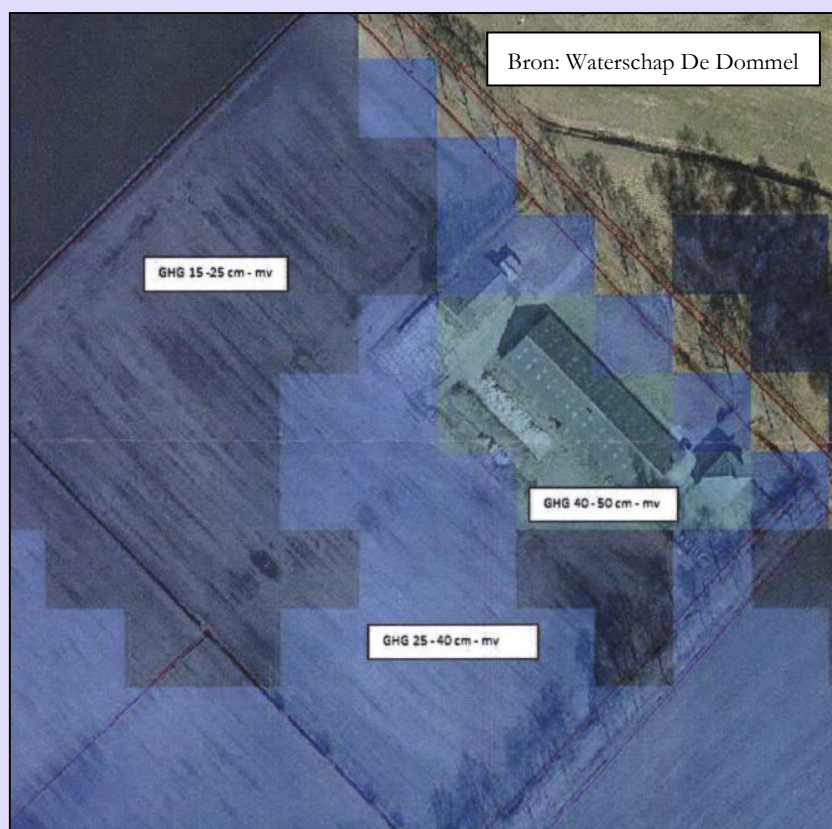
Mooi water

Het doel van het Waterschap De Dommel is om beken en landschappen mooi te maken, maar ook bijvoorbeeld de rioolwaterzuiveringsinstallaties en de directe omgeving ervan. Landschappelijke inpassing van plannen, afwerking van stuwen en bruggen, ruimte voor recreatief medegebruik of inpassing van kunstobjecten dragen bij aan het mooier maken van het water.

In het waterbeheerplan zijn twee prioriteiten gesteld. Dit betreft het voorkomen van wateroverlast en het herstellen van het watersysteem van Natura 2000-gebieden. Om wateroverlast te voorkomen is in onderhavige toelichting dan ook een waterparagraaf opgenomen om te bezien hoe in het plangebied met hemelwater wordt omgegaan. Daarnaast streeft het waterschap naar het zoveel mogelijk scheiden van het schone en het verontreinigde water. Verhard oppervlak dient te worden afgekoppeld, zodat regenwater niet meer direct via het riool wordt afgevoerd.

4.6.2. Bodemsamenstelling en geohydrologische situatie

De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op circa 10,4 meter + NAP. De bodem bestaat voornamelijk uit leemarm en zwak lemig fijn zand (veldpodzolgronden). De locatie bevindt zich niet in een 100-jaarszone of 25-jaarszone, waterwingebied of boringsvrije zone. De Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand (GHG) binnen het plangebied bedraagt 15-50 cm – mv. De waterberging wordt gerealiseerd op de lager gelegen gronden. Er moeten uitgegaan worden van de gemiddeld hoogste grondwaterstand, in dit geval 15 cm – mv. Opgemerkt moet worden dat de GHG op de gewenste locatie van de sloot circa 25-40 cm – mv bedraagt (zie figuur 4.3). Deze hoogte is van belang voor het bepalen van de capaciteit van de te realiseren berging.

Figuur 4.3 GHG in het plangebied

4.6.3. Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater

Het afvalwater neemt door de ontwikkelingen toe. Dit afvalwater zal gescheiden afgevoerd worden. De melkresten worden opgevangen in de mestkelder. Al het andere afvalwater wordt via de nieuw aan te leggen drukriolering afgevoerd, waarvoor de voorbereidingen op dit moment in volle gang zijn. Het hemelwater, wat valt op de nieuwe verharding, wordt niet afgevoerd via het riool. Dit wordt, onder de in paragraaf 4.6.4 genoemde voorwaarden, afgevoerd naar een aparte voorziening (een sloot aan de zuidoostzijde van het perceel). Dat heeft als voordelen dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet wordt overbelast en dat er minder of geen overstorten van het riool zullen plaatsvinden bij hevige buien. Doordat het schone hemelwater niet in contact komt met bedrijfsprocessen, raakt het niet vervuild en kan het rechtstreeks afgevoerd worden naar het oppervlaktewater. Het erf wordt bovendien regelmatig drooggereinigd om te voorkomen dat hemelwater in contact komt met vervuilende stoffen als mest, voeders, etc.

4.6.4. Hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer

Ten aanzien van nieuwbouwplannen hanteert het waterschap het beleid dat onderzocht dient te worden hoe omgegaan kan worden met schoon hemelwater. Bij deze afweging worden de stappen zoals in de kop van deze paragraaf doorlopen. Hergebruik van hemelwater wordt bij particuliere (kleinschalige) initiatieven niet gestimuleerd. Infiltratie betekent het langzaam in de bodem brengen van hemelwater. Bij de nieuwe stal wordt infiltratie toegepast door het opvangen van het hemelwater in een sloot aan de zuidoostzijde van het perceel, langs de Wolvensteeg. Deze opvang wordt zodanig gedimensioneerd dat er sprake is van voldoende waterberging. Op de situatietekening (bijlage 1) is de plaats van de sloot weergegeven.

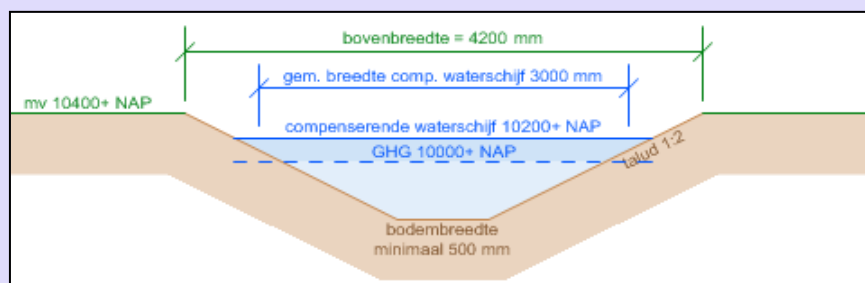
4.6.5. Hydrologisch neutraal bouwen

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen te voldoen aan het principe van hydrologisch neutraal bouwen, waarbij de hydrologische situatie minimaal gelijk moet blijven aan de uitgangssituatie. Al het regenwater wordt op dit moment afgevoerd naar de omliggende sloten en terreinen. In de omgeving van het plangebied zijn diverse watergangen gelegen. Er is geen sprake van overlast van grondwater of oppervlaktewater in het gebied. Een gedeelte van het erf, waar de nieuwbouw wordt gerealiseerd, is op dit moment al voorzien van verharding. Door realisatie van de nieuwe bebouwing en erfverharding op het bedrijf aan de Koeveringsdijk 33 is er sprake van een toename van het verharde oppervlak met circa 2.775 m². De oppervlakte van de nieuw aan te leggen sleufsilo's is niet meegerekend, inclusief het gedeelte van de erfverharding tussen de sleufsilo's. Deze verharding wordt namelijk aangesloten op een opslagvoorziening voor perssappen en percolaat. Het nieuw aangelegde, verharde oppervlak dient gecompenseerd te worden binnen hetzelfde peilgebied. Hydrologisch neutraal ontwikkelen houdt in dat de ontwikkeling geen hydrologische achteruitgang ten opzichte van de referentiesituatie tot gevolg heeft. Er mogen geen hydrologische knelpunten worden gecreëerd voor de te handhaven en de vastgelegde toekomstige landgebruikfuncties in het plangebied en het beïnvloedingsgebied.

Concreet betekent dit dat:

- de afvoer uit het gebied niet groter is dan in de referentiesituatie;
- de omvang van grondwateraanvulling in het plangebied gelijk blijft of toeneemt;
- de grond- en oppervlaktewaterstanden in de omgeving gelijk blijven, of verbeteren voor de huidige en toekomstige landgebruiksfuncties;
- de (grond)waterstanden in het plangebied moeten aansluiten op de (nieuwe) functie(s) van het plangebied zelf;
- het plangebied zo moet worden ingericht, dat de gevolgen van vastgestelde toekomstige ontwikkelingen in de omgeving, die van invloed zijn op de (grond)waterstanden, niet leiden tot knelpunten in het plangebied.

Uit een berekening met het toetsinstrumentarium Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen (zie bijlage 3) blijkt dat een minimale waterbergingscapaciteit van 125 m³ (bui T = 10 + 10%) nodig is. De afvoercoëfficiënt bij T=10 jaar bepaalt hoeveel liter er per seconde per ha naar achterliggend gebied mag afstromen. Deze waarden zijn per gebied vastgesteld en wordt in dit geval aangehouden op gemiddeld 1,0 l/s/ha. Voor een hoeveelheid neerslag van 44 m³ (bui T = 100 + 10%) geldt dat dit geen schade mag veroorzaken op het eigen perceel of bij derden. Aan de zuidoostzijde van het perceel, langs de Wolvensteeg, wordt een nieuwe zaksloot aangelegd. Het hemelwater moet bovengronds afstromen naar deze sloot. De zaksloot heeft een lengte van circa 150 meter en een breedte van circa 3 meter (zie bijlage 1) en zal dienst doen als compenserende waterberging, waarmee voldaan wordt aan de door het waterschap gestelde eis. De infiltratiesnelheid van de bodem is gesteld op 1,0 meter per dag. Er is namelijk sprake van zandgronden, voedselarm en vochtig tot droog. Als blijkt dat de infiltratiesnelheid van de bodem hoger uitvalt dan deze waarde dan zal de hoeveelheid te bergen water afnemen. De nieuwe sloot staat niet in open verbinding met andere greppels of sloten. Figuur 4.4 betreft een dwarsdoorsnede van de zaksloot, waarbij uitgegaan is van taluds 1:2.

Figuur 4.4 Dwarsdoorsnede compenserende waterberging

4.6.6. Voorkomen van vervuiling

Naast het voorkomen van wateroverlast door voldoende waterberging en drooglegging is ook een goede waterkwaliteit erg belangrijk. Om water van voldoende kwaliteit te kunnen handhaven, is ook het zelfreinigend vermogen van het watersysteem van belang. Dit wordt bevorderd door voldoende ruimte voor water, voldoende waterdiepte en voldoende oevervegetatie. Doorstroming of circulatie door het onderling verbinden van watergangen zijn vaak eveneens gewenst, tenzij al een goede waterkwaliteit aanwezig is.

Vermeden wordt dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede alternatieven. Uitspoeling van vervuulende stoffen via de bodem naar het oppervlaktewater moet eveneens worden voorkomen.

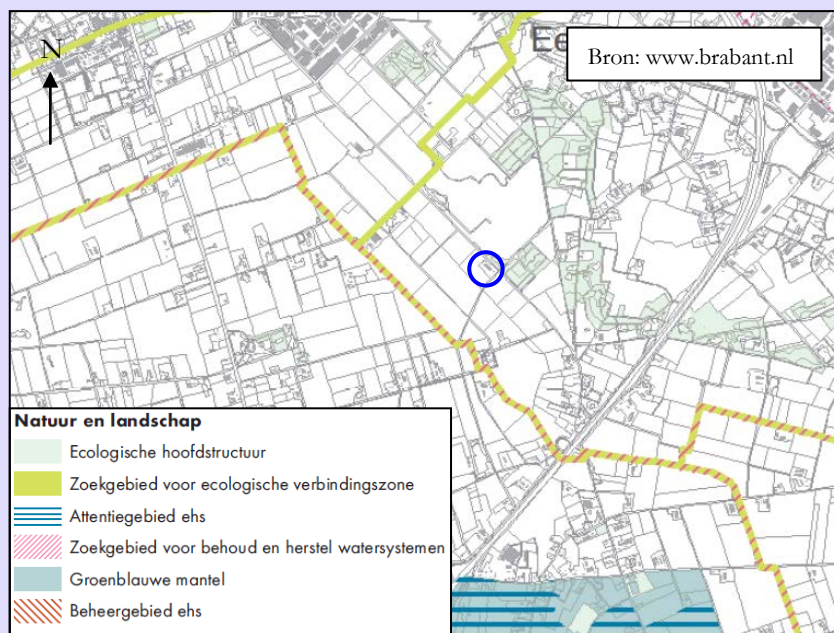
4.6.7. Veilig inrichten

Het beheer en onderhoud van de dijken berust bij het waterschap. Er wordt onderscheid gemaakt tussen primaire en regionale waterkeringen. De primaire liggen langs de rivieren en de regionale liggen landinwaarts. Beide zijn op kaarten geregistreerd. De locatie aan de Koeveringsdijk is niet gelegen in de nabijheid van primaire of regionale waterkeringen.

4.7. Ecologie

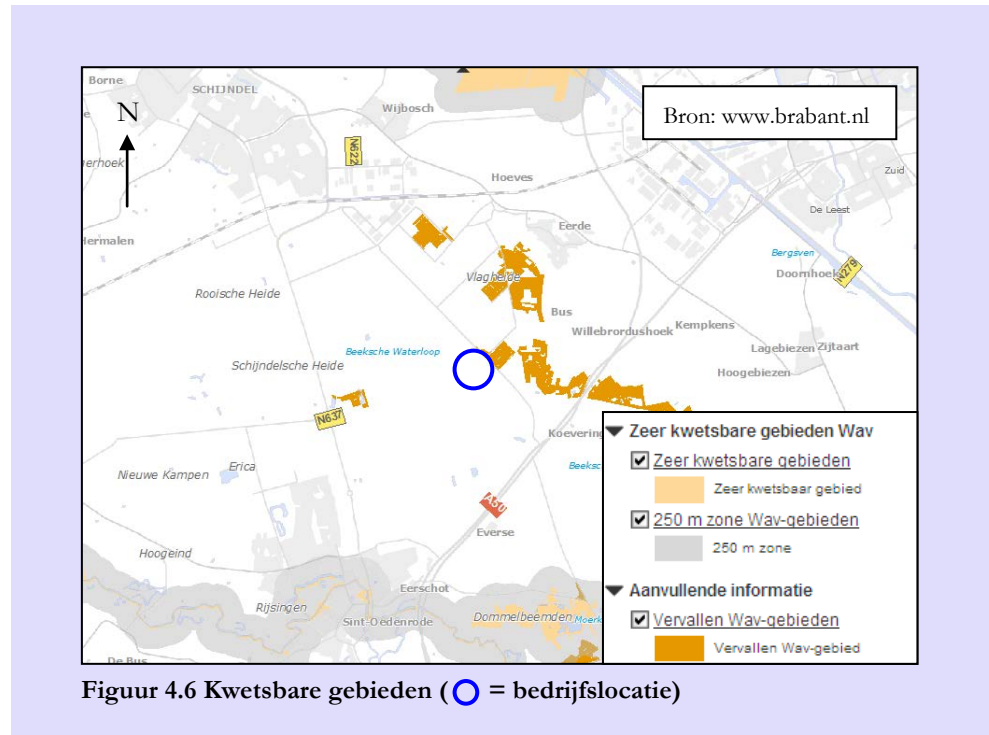
4.7.1. Gebiedsbescherming

Om de gewenste ecologische duurzaamheid te bereiken, is er gekozen voor de realisatie van een ruimtelijk stabiele, duurzaam te behouden Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het streven is de EHS in 2018 te voltooien. De EHS bestaat uit een netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen natuurgebieden, tussenliggende agrarische gebieden met natuurwaarden en verbindingen daartussen. Aan de overzijde van de Koeveringsdijk is een bos gelegen. Zoals blijkt uit figuur 4.5 maakt dit gebied onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het bedrijf aan de Koeveringsdijk 33 is echter buiten de EHS gelegen, waardoor het functioneren van de EHS niet belemmerd wordt.

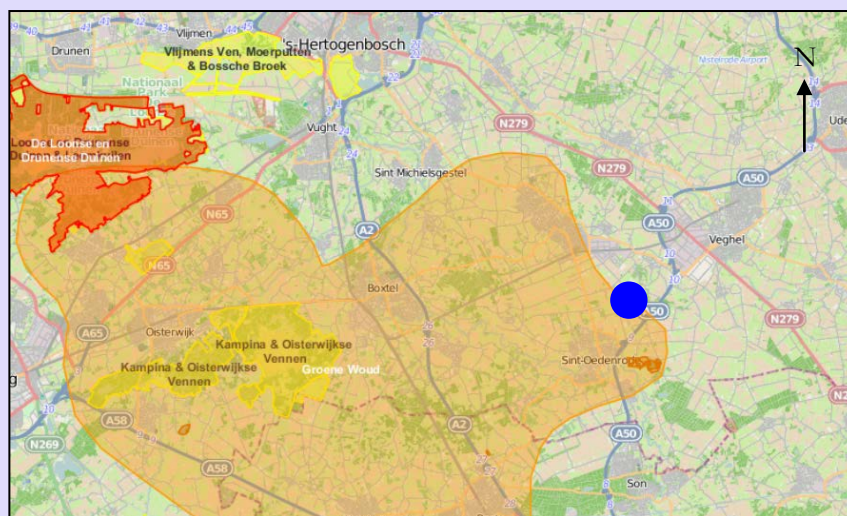
Figuur 4.5 Kaart Natuur en landschap Verordening ruimte 2012
(○ = bedrijfslocatie)

Zoals uit figuur 4.6 blijkt, zijn er in de directe omgeving van het bedrijf geen kwetsbare gebieden in het kader van de Wet Ammoniak en Veehouderij gelegen, die bescherming nodig hebben. Voor de kwetsbare gebieden geldt een beschermingszone van 250 meter (grijze kleur). Het bedrijf aan de Koeveringsdijk 33 ligt dus buiten een dergelijke beschermingszone. Dit betekent dat er geen sprake is van een nadelige invloed door het bedrijf op de ecologische situatie van een kwetsbaar gebied.

Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht is op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten is geregeld in de Flora- en faunawet (zie paragraaf 4.7.2). De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden), beschermde natuurmonumenten en wetlands worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet.

Op circa 2,8 km ten zuiden van de bedrijfslocatie is het Beschermde Natuurmonument “Dommelbeemden” gelegen (zie donker oranje gekleurde gebieden in figuur 4.7 op de volgende pagina), met een oppervlakte van circa 65 hectare. Dit gebied betreft een bijna natuurlijk beekdal met op relatief kleine schaal een enorme variatie aan vegetatiegemeenschappen. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied, habitat- en vogelrichtlijngebied, betreft de Kampina & Oisterwijkse Vennen (zie gele gebieden in figuur 4.7). Dit gebied is op circa 12,9 km van de bedrijfslocatie gelegen.

Figuur 4.7 Aanwezige natuurwaarden (● = bedrijfslocatie)

Kampina en de naastgelegen Oisterwijkse vennen en bossen vormen samen een voorbeeld van het licht glooiende Brabants dekzandlandschap, met U-vormige paraboolduinen, met bossen, vennen, heide en overgangen naar schraalgraslanden in beekdalen. Kampina is een restant van het halfnatuurlijke Kempense heidelandschap, met droge en vochtige heidevegetaties, akkertjes, een meanderend riviertje, voedselarme vennen en blauwgraslanden. In de oeverzones van de vennen komt nog hoogveenvorming voor, in het zuiden liggen dopheidevelden. In het stroomdal van de vrij meanderende Beerze staan hoge populieren, elzenbroek, vochtige heide met gageelstruweel en blauwgraslanden. De vennen in het gebied zijn vaak langgerekt in zuidwest-noordoostelijke richting, de dominerende windrichting van de laatste ijstijd, toen dit landschap grotendeels werd gevormd. Vennen die in het gebied aanwezig zijn betreffen doorstroomvennen (o.a. de Centrale Vennen in de Oisterwijkse Bossen), geïsoleerde zure vennen, en vennen in beekdalflanken die (van oorsprong) onder invloed staan van inundatie met beekwater. De vennen in de Oisterwijkse bossen zijn merendeels ontstaan als uitgestoven laagten in een stuifzandlandschap, waar veentjes in ontstonden. Door vervening is hierin sinds de Middeleeuwen weer open water ontstaan. In het gebied zijn reeds in 1950 de eerste herstelmaatregelen in de vennen uitgevoerd.

Nederland kent twintig Nationale Landschappen. Deze gebieden hebben een unieke combinatie van cultuurhistorische en natuurlijke elementen. Daarmee vertellen ze het verhaal van het Nederlandse landschap. De Nationale Landschappen worden gekenmerkt door een bijzondere samenhang tussen landschapselementen als natuur, reliëf, grondgebruik en bebouwing. Door het aanwijzen van Nationale Landschappen wil de overheid het typische Nederlandse landschap behouden. Nationale Landschappen worden beschermd op grond van hun archeologisch of cultuurhistorisch waardevolle eigenschappen. Het bedrijf is gelegen aan de rand van het Nationaal Landschap het “Groene Woud” (zie licht oranje gebieden in figuur 4.7). Dit is in paragraaf 4.1 reeds aan de orde geweest.

In de nabije omgeving van de bedrijfslocatie zijn geen wetlands gelegen. Wetlands zijn waterrijke gebieden, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Sinds de wijziging van de Natuurbeschermingswet valt de bescherming van wetlands onder deze wet.

Nationale Parken (natuurparken), de rode gebieden in figuur 4.7, zijn de meest waardevolle natuurgebieden van Nederland. In Nederland is een nationaal park een natuurgebied van ten minste duizend hectare, met een karakteristiek landschap en bijzondere planten en dieren. Het beheer van een nationaal park is gericht op natuurbehoud en -ontwikkeling, natuurgerichte recreatie, educatie en voorlichting, en op onderzoek. Naast natuurparken vormen ook kustgebieden en bosgebieden een belangrijk onderdeel van de Nederlandse natuur. De genoemde gebieden worden alleen beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving. Het dichtstbijzijnde nationale park is “De Loonse en Drunense Duinen” op circa 20 km van de bedrijfslocatie. Dit zal vanwege de grote afstand geen invloed hebben op het voornemen.

Door de nieuwbouw zal de ammoniakemissie van het bedrijf toenemen van 1.031,9 kg NH₃ (100 melkkoeien en 21 stuks jongvee) naar 1.631,9 kg NH₃ (160 melkkoeien en 113 stuks jongvee). Dit betekent dat de depositie van het bedrijf op de hiervoor genoemde gebieden zal toenemen. Daartoe is een vergunning ex. artikel 16 en 19d Natuurbeschermingswet 1998 aangevraagd. Overigens zal naar verwachting in 2013 het beleid ten aanzien van de bescherming van gebieden, die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangepast. Bij brief van december 2010 heeft de staatssecretaris van Economische zaken, Landbouw en Innovatie aan de Tweede Kamer laten weten de wetgeving te zullen aanpassen. In het plan voor natuurbescherming zal moeten worden beoordeeld welke flora en fauna aanwezig is en welke mate van bescherming noodzakelijk is. Tevens zullen beheersplannen voor de gebieden worden opgesteld. De te beschermen natuurwaarden zijn voor het grootste deel gelegen op niet voor verzuring gevoelige bodem, waardoor er geen schade zal ontstaan aan de flora en fauna in de omgeving van het bedrijf. De toekomstige wetgeving voor natuurbescherming zal naar verwachting geen wijziging betekenen voor onderhavig plan.

4.7.2. Soortbescherming

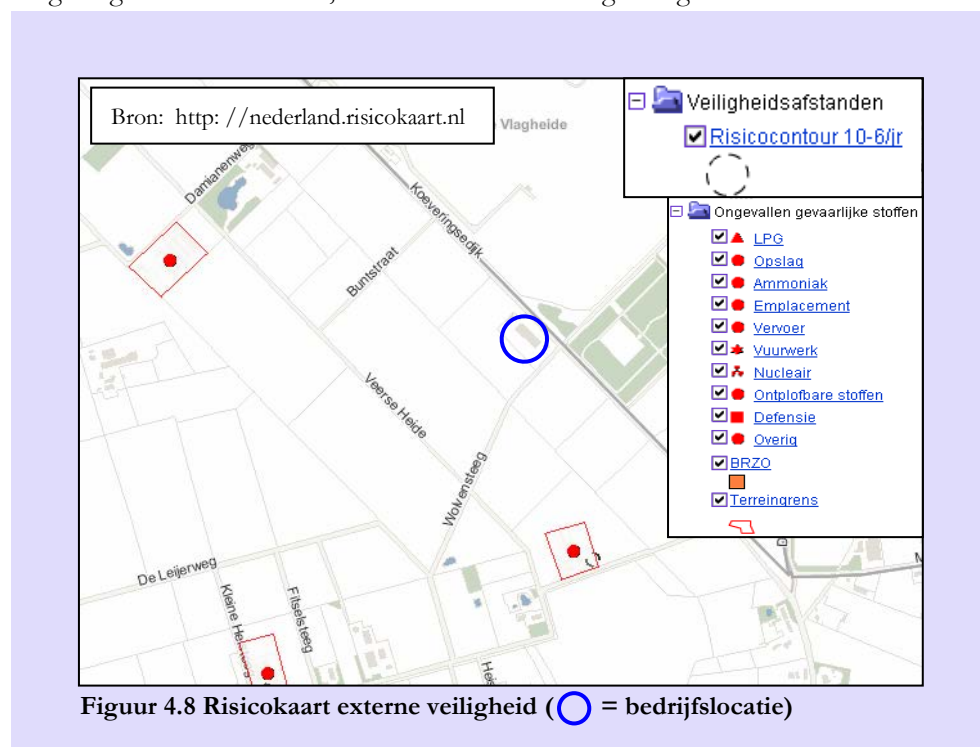
Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden en beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan de Flora- en Faunawet noodzakelijk. In deze wet wordt onderscheid gemaakt in drie tabellen beschermde soorten: tabel 1-soorten (niet bedreigd), tabel 2-soorten (beschermd) en tabel 3-soorten (strikt beschermd). Voor tabel 1-soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer, onderhoud of gebruik. De nieuwbouw wordt gerealiseerd op wat nu reeds in gebruik is als erf en bouwland. In het gebied komen veel konijnen en hazen voor. Op grond van de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals kleine marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter niet om beschermde soorten. Ook van vleermuizen komen alleen de algemene soorten voor. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat er beschermde soorten, gezien de habitateisen, zullen worden verstoord of vernietigd door de geplande activiteiten.

Aangezien er op het bedrijf sprake is van veel menselijke activiteiten zullen er in de nabije omgeving van de nieuwe bebouwing geen vogels broeden en/of verblijven in het veld. Bovendien zijn de agrarische bedrijfslocatie en de aangrenzende bouwlanden altijd intensief gebruikt. Bij de initiatiefnemer is geen informatie bekend over de aanwezigheid van bedreigde plant- en diersoorten op de locatie. Mede op basis van de visuele waarnemingen zijn er geen verdere aanwijzingen dat binnen het plangebied beschermende flora of verblijfs-, rust- of voortplantingsplaatsen van beschermde dieren aanwezig zijn. Gezien het huidige agrarische gebruik en de situering van het gebied ligt dit ook niet voor de hand. Bij de realisering van het initiatief zijn geen schadelijke effecten op kritische inheemse bedreigde soorten te verwachten, in het plangebied dan wel op hun duurzaam leefgebied. Ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet wordt derhalve niet nodig geacht.

4.8. Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan opslag, vervoer en gebruik van gevaarlijke stoffen. Op het bedrijf wordt dieselolie opgeslagen. De opslagvoorziening moet voldoen aan de eisen zoals gesteld in de PGS 30. Tevens is een opslagvoorziening voor propaan aanwezig, die moet voldoen aan de eisen in het Activiteitenbesluit. Op het bedrijf worden koudemiddelen toegepast. Dit gebeurt volgens de daarvoor geldende richtlijnen. Ter bestrijding van een beginnende brand zijn brandblusmiddelen aanwezig. Verder worden op het bedrijf geen gevaarlijke stoffen opgeslagen.

De Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) heeft tot doel risico's te beperken die gerelateerd zijn aan externe veiligheid. Het BEVI legt grenswaarden vast die moeten worden toegepast bij het verlenen van vergunningen in relatie tot ruimtelijke ordening. Het Besluit bevat normen voor de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden. Maar het Besluit bepaalt ook wat in de directe omgeving mag worden gebouwd. Daarnaast regelt het Besluit dat overheden moeten motiveren welk risico zij in de omgeving van risicovolle inrichtingen accepteren. Zoals blijkt uit figuur 4.8 zijn er vanuit de omgeving een aantal risico's, waar eventueel rekening mee gehouden dient te worden.

Op een afstand van circa 370 meter ten zuiden van de bedrijfslocatie ligt het dichtstbijzijnde risico, vallend in de categorie 'Overig'. Deze categorie bevat bedrijven die niet als aparte categorie zijn benoemd, maar ook bedrijven waarbij de kans bestaat dat bij een ongeval gewonden en/of doden vallen buiten de terreingrens. De eindverantwoordelijke voor de omgevingsvergunning (meestal de gemeente) moet aangeven voor welke situaties dat geldt. De risico's van deze bedrijven zijn hetzelfde als die van andere risicovolle bedrijven die werken met ontplofbare, giftige of brandbare stoffen. Het gevaar ontstaat als met die gevaarlijke stoffen iets mis gaat. Afhankelijk van de soort stof kan er gevaar voor de gezondheid ontstaan voor degene die ermee in aanraking komt, of er komt brand of een ontploffing.

De risicolocaties hebben een risicocontour. Een risicocontour (ofwel plaatsgebonden risico) geeft aan hoe groot in de omgeving de overlijdenskans is door een ongeval met een risicobron: binnen de contour is het risico groter, buiten de contour is het risico kleiner. Het plaatsgebonden risico (PR) is de berekende kans per jaar, dat een persoon overlijdt als rechte reeks gevolg van een ongeval bij een risicobron, aangenomen dat hij op die plaats permanent en onbeschermd verblijft. Het plaatsgebonden risico wordt gebruikt bij de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden en wat in de directe omgeving ervan gebouwd mag worden. De geldende regels zijn vastgelegd in het Besluit milieukwaliteitseisen Externe veiligheid inrichtingen en in de nota Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen.

Bij een plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ is de kans dat er daadwerkelijk een zwaar ongeval plaatsvindt 1 op de miljoen. Een PR van 10⁻⁶ wordt in de regels voor ruimtelijke ordening en externe veiligheid echter als een relatief hoog risico beschouwd. Bij een PR van 10⁻⁶ is de kans dat een persoon op die afstand van het ongeval daadwerkelijk overlijdt nog redelijk groot. Wegens dit soort relatief grote overlijdenskansen mogen er binnen de contour van 10⁻⁶ in principe geen kwetsbare objecten staan. De locatie van Maatschap Van den Akker - Raaijmakers is echter op voldoende afstand van de risicolocaties gelegen. Met het voorgenomen initiatief zal er geen kwetsbaar object binnen de risicocontour worden gerealiseerd.

Kwetsbare objecten zijn gebouwen waarin zich veel mensen kunnen bevinden of gebouwen waar niet-zelfredzame mensen aanwezig zijn (zieken, bejaarden, kinderen). Deze objecten staan op de risicokaart omdat ze extra aandacht verdienen wanneer het misgaat. Daarom worden kwetsbare objecten liever niet in de buurt van risicobronnen gebouwd. Aangezien het bedrijf van Maatschap Van den Akker - Raaijmakers geen risicobron vormt, hoeft geen rekening gehouden te worden met deze kwetsbare objecten. Bovendien liggen deze objecten niet in de nabijheid van de inrichting (> 1 km).

5 Uitvoerbaarheid

Wettelijk bestaat de verplichting om inzicht te geven in de uitvoerbaarheid van een wijzigingsplan. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt in de economische en de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

5.1. Economische uitvoerbaarheid

De betreffende grond voor de nieuwbouw en de sleufsilos is in eigendom van de aanvrager. Omdat de uitbreiding een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente gemaakt worden voor de wijzigingsprocedure zijn verrekend in de leges. Het vergroten van het bouwvlak zorgt niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven en burgerwoningen in de omgeving. Het ligt dan ook niet in de verwachting dat planschade optreedt. Het wijzigingsplan wordt bovendien pas formeel vastgesteld als overeenstemming is bereikt met de gemeente over de inhoud van een anterieure exploitatieovereenkomst. Op basis van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het plan economisch uitvoerbaar is.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het wijzigingsplan doorloopt de procedure zoals vastgelegd in artikel 3.6 lid 1a van de Wro. Door het voeren van de genoemde procedure, met de daar bijhorende zienswijzen-, c.q. beroepsprocedure, wordt de maatschappij betrokken bij het plan.

Het ontwerp wijzigingsbesluit wordt met bijbehorende stukken gedurende zes weken ter inzage gelegd. Tijdens de genoemde periode kan een ieder bij het College van Burgemeester en Wethouders zienswijzen indienen omtrent het ontwerp wijzigingsbesluit. Wanneer geen zienswijzen worden ingediend, wordt het wijzigingsbesluit vastgesteld. Wanneer wél zienswijzen zijn ingediend, worden deze voorzien van een gemeentelijke reactie. Vervolgens kan het wijzigingsplan al dan niet gewijzigd naar aanleiding van één of meerdere zienswijzen, worden vastgesteld.

De vaststelling van het wijzigingsplan wordt door het College van Burgemeester en Wethouders bekend gemaakt en ter inzage gelegd. Tegen het besluit is beroep mogelijk bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Na het onherroepelijk worden van het plan, kan deze uitgevoerd worden.

6 Procedure

De vergroting van het agrarische bouwvlak en de realisatie van de nieuwe ligboxenstal en de daarbij behorende voeropslagen op de locatie Koeveringsdijk 33 in Sint-Oedenrode zijn slechts mogelijk wanneer, in het kader van de wijzigingsprocedure ex. artikel 3.6 Wro, de procedure genoemd in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gevolgd is. Het ontwerpwijzigingsplan heeft met ingang van 16 januari 2014 gedurende zes weken ter inzage gelegen (tot en met 26 februari 2014). Tijdens deze periode bestond de gelegenheid voor een ieder hiertegen een zienswijze in te dienen. Daarnaast is het ontwerpwijzigingsplan op het moment dat het voor een ieder ter inzage werd gelegd aan betrokken partijen en instanties toegezonden conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening.

Gedurende de hiervoor genoemde termijn is één schriftelijke zienswijze ontvangen op 25 februari 2014, namelijk van Waterschap De Dommel (zie bijlage 4). Naar aanleiding van deze zienswijze is het wijzigingsplan aangepast. Op 26 maart 2014 heeft het Waterschap De Dommel aangegeven dat zij instemmen met het aangepaste wijzigingsplan (zie eveneens bijlage 4).

7 Juridische aspecten

7.1. Voorschriften

Het plan is opgezet als een wijzigingsplan als bedoeld in artikel 3.6 lid 1a van de Wet ruimtelijke ordening. Het wijzigingsplan Koeveringsdijk 33 Sint-Oedenrode gaat vergezeld van een plankaart. Op deze plankaart is het bouwperceel aangegeven met een omvang van 1,5 hectare. Voor dit deel van de plankaart vervangt het wijzigingsplan de bestemming van de gronden in het moederplan “Buitengebied Sint-Oedenrode” (2012). Na onherroepelijk worden van het wijzigingsplan maakt dit fragment van de plankaart als zodanig deel uit van het moederplan. De voorschriften van artikel 4 ‘Agrarisch met waarden – Landschapswaarden’ van het moederplan blijven ongewijzigd van toepassing. De wijziging ziet alleen op de wijziging van de plankaart. Voor toetsing aan de voorschriften moet derhalve het moederplan worden geraadpleegd.

Aldus vastgesteld door het College van de gemeente Sint-Oedenrode d.d.

Secretaris,

Burgemeester,

.....

.....

Bijlagen
